

६३५० । अथ च यथा यथातिर्मातामहस्यथा श्रीशो-
नरिशब्दे दर्शितः । तत्र भवच्छब्देनैतस्यापि परामर्शात्
धनं ओषधेरिदम् “ओषधेरजातौ” पा० खण् । ओषधि-
जाते ऽस्मादौ २ रोगनाशके इव्यभेदे । स्वार्थे ऽण् ।
२ ओषधौ च । ओषधश्चार्थश्च सुश्रुते दर्शितः
“एवमेतत्पुरुषो व्याधिरौषधम् क्रियाकाश इति चतु-
र्थं व्याख्यातम्” इत्युक्ता “ओषधपहृणात् इव्यगुणरस-
वीर्यविपाकप्रभवानामादेयः” इत्युक्तम् । तेन इव्यमात्रसाध्य-
स्यौषधत्वम् । अतएव तैलघृतजलविषविशेषाणामप्यो-
षधत्वम् । “रोगमादौ परीक्षेत ततोऽनन्तरमौषधम् । ततः
कर्म्म सिद्धक् पश्चात् ज्ञानपूर्वम् समाचरेत्” चक्रद० परि-
पाटीसङ्गा रोगभेदेन औषधविशेषा उक्तास्तत एव तेऽ-
धिगम्याः । तदुपयोगिभूम्यादिकं सुश्रुते दर्शितं यथा
“अथातो भूमिप्रविभागविज्ञानोयमध्यायं व्याख्यास्यामः
सम्प्रशर्कराशुविषमवल्बोकोशुयानाद्यावतनदेवतायतनसिक्क-
ताभिरनुपहृतामनूषरामभङ्गुरामदूरीदकां क्षिप्रं प्ररो-
हवतीं नृदीं स्थिरां समां कृष्णां गौरीं लोहितां वा
भूमिसौधधार्थं परीक्षेत तस्यां जातमपि कमिविषयज्ञात-
पपवनदहनतोयसम्बाधमागैरनुपहृतमेकरसं पुष्टं पृथ्वगाढ-
मूळसुदीच्यां चौषधमाददीते तौषधभूमिपरीक्षाविशेषः सा-
मान्यः । विशेषतस्तु तत्राशुवती स्थिरा सुर्वी श्यामा
कृष्णा वा स्थूलवृक्षशुष्माया स्तुगुणभूयिष्ठा । क्षिप्रं गीतला
सुसोदका क्षिप्रवृक्षवृक्षकोमलवृक्षमाया शुक्लाऽम्बुगुण-
भूयिष्ठा । नामावस्थां लघ्वशुवती प्रविरलात्पपाण्डु-
वृक्षप्ररोहाग्निगुणभूयिष्ठा । कृता भस्करासभवर्षा
वतुलकोटारत्यरसवृक्षमायाऽनिलगुणभूयिष्ठा । नृदी
समा श्वभ्रवत्यवृक्षरसजला सर्वतोऽसारवृक्षा महापर्वत-
वृक्षमाया श्यामा चाकाशगुणभूयिष्ठा । तत्र केचिदाहु-
राचार्याः । प्राष्टवर्षाशरद्धेमन्तवसन्तयोषेषु यथासंख्यं
मूलपत्रत्वक्षीरसारफलान्याददीतेति तत्तु न सम्यक्
कक्षासौम्याने यत्वाज्जगतः । सौम्यान्चौषधानि सौम्येषु
ऋतुषुाददीतानि यान्यान्नेष्वेष्वमव्यापनगुणानि भवन्ति ।
सौम्यान्चौषधानि सौम्येषु ऋतुषु नृहीतानि सोमगुणभूयि-
ष्ठायां भूमौ जातान्यतिमधुरस्निग्धशीतानि जायन्ते ।
यतेन शेषं व्याख्यातम् । तत्र पृथिव्यम्बुगुणभूयिष्ठायां भूमौ
जातानि विरेचनद्रव्याख्याददीताग्न्याकाशमातृगुणभूयि-
ष्ठायां वसनद्रव्याणि । उभयगुणभूयिष्ठायास्तुभयतोभागानि ।
काकाशगुणभूयिष्ठायां संयतानान्येवं बलवत्तराणि भवन्ति ।

सर्वाण्येव चाभिनवान्यन्यत्र मधुघृतगुहपिप्पलीविड-
क्रेभ्यः । सर्वाण्येव सजीराणि वीर्यवन्ति तेषाम-
वस्यत्तावनतक्रान्तसंवत्सराख्याददीतेति । भवन्ति चात्र ।
गोपाढास्तापसा व्याधा ये चान्ये वनचारिणः ।
मूलाहाराश्च ये तेभ्यो भेषजव्यक्तिरिष्यते । सर्वावयव-
साध्येषु पलाशलवणादिषु । व्यवस्थितो न कालोऽस्ति
तत्र सर्वे विधीयन्ते । गन्धर्वरसोपेता वह्निधा भूमि-
रिष्यते । तस्माद्भूमिस्त्रभावेन वीजिनः षड्रसैर्युताः ।
अव्यक्तः किञ्च तोयस्य रसो नित्यं विनिश्चितः । रस एव
व्याव्यक्तो व्यक्तो भूमिरसाङ्गवेत् । सर्वलक्षणसम्पन्ना
भूमिः साधारणा स्रुता । इव्याणि यत्र तत्रैव तद्गु-
णानि विशेषतः । विगन्धेनापराधदृष्टमविपन्नं रसा-
दिभिः । नवं इव्यं घुराणं वा पाद्यमेव विनिर्दिशेत् ।
विडङ्गं पिप्पलीं क्षौद्रं सर्पिर्षाध्यनदं हितम् । शेषम-
न्यत्प्रभिनवं नृहीयाद्दोषवर्जितम् । जङ्गमानां वयःस्थानां
रक्तरोमनखादिकम् । क्षीरमूलपुरीषाणि जीर्णाहारेषु
संहरेत् । सुतन्त्राण्युक्तकयक्षुविन्यस्तभेषजम् । प्रश-
स्तायां दिशि शुचौ भेषजागारमिष्यते” ।

औषधपहृणे परिभाषादिकमुक्तं भावप्र० यथा

“प्रशस्तदेशे सज्जातं प्रशस्तेऽहनि चोद्धृतम् । अत्यमात्रं
वक्तुगुणं गन्धर्वरसान्वितम् । दोषघ्नमग्नानिकरमधिकं
न विकारि वत् । समोष्णं काष्ठे दत्तञ्च भेषजं स्याद्गुणा-
वहम् । आग्नेया विन्यसेत्ताद्याः सौम्यो हिमगिरिः
स्रुतः । अतस्तदौषधानि खुरहृत्पाणि हेतुभिः ।
आग्नेयाः अधिकाग्न्याः सौम्यः अधिकसौम्यः ।
औषधयो एवौषधानि । अत्र स्वार्थे अण् । अतुल्यपाणि
सहशानि । अन्वेष्टपि प्ररोहिनि वनेषूपवनेषु च ।
नृहीयास्तानि सुमनाः दृष्टिः प्रातः सुवासरे । आदित्य
सन्मुखो मौनी नमस्कृत्य शिवं हृदि । साधारणधरा-
इव्यं नृहीयादुत्तराश्रितम् । साधारणधराइव्यम्
सर्वभूमिभवद्रव्यम् । उत्तराश्रितं स्रुतात् उत्तरदि-
ग्भवम् । वल्मीककुत्तसितानूपश्चशानोपरशार्ङ्गजाः ।
जन्तुवह्निहिमव्याघ्रा नौषध्यः कार्यसाधिकाः । शरद-
खिलकार्यार्थं पाद्यं सरसमौषधम् । विरेकवसन-
र्थन्तु वसन्तान्तः समाहरेत् । वसन्तान्तः वसन्तमध्ये समा-
हरेत् संनृहीयात् । अतिलूजजटा याः सुस्तासां
पाद्यास्तत्रो धुवम् । नृहीयात् सुस्तमूलाणि सक-
लान्यपि बाहुमान् । अन्यच्च । स्रुतानि येषां मूलाणि